

Formanden: Sammen med denne Sag behandles de to næste paa Dagsordenen opførte Sager, nemlig:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4520; Ændringsforslag findes i Tillæg B. Sp. 2527).

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Midler til Dækning af Udgifter til Krisehjælp til Landbrugere og arbejdsløse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4520; Ændringsforslag findes i Tillæg B. Sp. 2529).

Ændringsforslagene sattes til Forhandling.

Ordføreren (Olufson): Da Statsministeren, efter at disse Lovforslag var blevet vedtaget ved anden Behandling, anmodede Udvalget om at genoptage sit Arbejde, begyndte Udvalget paa Arbejdet efter den korte Sommerferie, og ret hurtigt blev det klart, at der fra alle Sider var Villie til at opnaa et Resultat. For lettere at komme igennem nedsattes der et Underudvalg, der gennem en Række af Møder endelig er naaet til det Resultat, som de foreliggende Ændringsforslag er Udtryk for.

Jeg skal ganske kort nævne, hvad de gaar ud paa, idet jeg helt skal afholde mig fra at komme ind paa de Vanskeligheder, som Udvalget selvsagt har haft i sit Arbejde. Da vi begyndte, var der ikke ringe principielle Uoverensstemmelser mellem Udvalgets Medlemmer, men lidt efter lidt lykkedes det at naa til Enighed, og ved den Forhandlingvillie og Forhandlingsevne, som Regeringen og Regeringspartierne havde, viste de sig i Stand til at føre Lovforslagene frem i den Skikkelse, hvori de nu foreligger.

I det oprindelige Lovforslags §§ 2, 3 og 4 var der visse Indskrænkninger. Efter § 2 skulde Maksimumsgrænsen for Krisehjælpen nedsættes fra 1 000 til 500 Kr.; efter § 3 var der en Formue- og Indkomstgrænse, og efter § 4 skulde — grundet paa de Forhold,

der var indtruffet efter Kornprisens Stigning i Efteraaret til Ugunst for det mindre Landbrug — den Besparelse, man ventede paa de to andre Punkter, overføres til det mindre Landbrug. Der har indenfor Udvalget ikke været Uenighed paa dette Omraade, men man har ikke ment, at den Formulering, der var, kunde holde Stik, og man er derfor gaaet den Vej at foreslaa, at de tre nævnte Paragraffer udgaar, og at der i Stedet for sættes andre Begrænsninger.

Jeg tror, jeg kan sige, at hele Udvalget havde været mest stemt for, om Krisehjælpen udbetaltes fuldt ud til alle Landbrugere, og at der saa derudover kom en Bevilling til det mindre Landbrug til Udligning af den Forskel i de økonomiske Vilkaar; der faktisk var kommet i Mellemtiden; men Udvalget har ikke turdet gaa dertil, da Medaillen jo ogsaa har en anden Side; vi maatte ogsaa se paa, hvor Indtægterne til disse Bevillinger skulde komme fra — det kunde jo nok volde visse Vanskeligheder. Man endes derfor til Slut om det, der nu er udtrykt i Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter alle Landbrugere, der har en Grundskyld paa under 7 000 Kr., faar Krisehjælpen for Juli Kvartal udbetalt fuldt ud, medens de, der har en Grundskyld paa mellem 7 000 og 8 000 Kr., faar 75 pCt., de med en Grundskyld paa mellem 8 000 og 9 000 Kr. 60 pCt. og de med en Grundskyld paa over 9 000 Kr. 50 pCt. Herved udlignes den nævnte Forskel i nogen Grad.

Der ydes Amterne til Skattelettelse 6 Mill. Kr., men man regner med, at af disse vil omtrent Halvparten komme tilbage derved, at de, der faar Amtsskattelettelse og samtidig modtager Krisehjælp, skal tilbagebetale et lige saa stort Beløb af Krisehjælpen, som Amtsskattelettelsen andrager. Det vil med andre Ord sige, at Sogneraadene i Landbrugernes Krisehjælp for April og Juli Kvartal skal fradrage et lige saa stort Beløb, som Amtsskattelettelsen andrager, dog saaledes, at hvor Skattelettelsen er større end Krisehjælpen, faar man selvfølgelig Skattelettelsen fuldt ud, og hvor Krisehjælpen er større end Skattelettelsen, faar man ogsaa der det største Beløb.

Denne Bestemmelse kunde ikke overføres paa Sønderjylland, idet der her gælder særlige Beskatningsregler. Medens Amtsskatten i det øvrige Land i væsentlig Grad